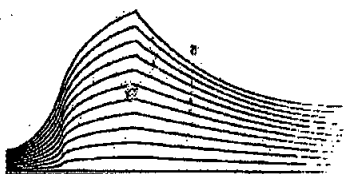

Kopie

Afgeleverd aan: arbeidsrechtbank te Brussel

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2014 / 2061
Datum van uitspraak
01 september 2014
Rolnummer
2013/AB/947

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

negende kamer

Arrest

COVER 01-00000026895-0001-0006-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT ZELFSTANDIGEN - bijdragen zelfstandigen
tegensprekelijk arrest
definitief

V.

appellant, vertegenwoordigd door mr. TIERENS P. loco mnr. BOLLEN Rudi, advocaat te 3000
LEUVEN, Sint-Maartenstraat 8,

tegen

VZW SOCIALE VERZEKERINGEN VOOR ZELFSTANDIGEN PARTENA, K.B.O. 0409.079.088, met
maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Anspachlaan 1, geïntimeerde, vertegenwoordigd
door mr. QUIREYNS G. loco mr. DE MEULENAERE Luk, advocaat te 9000 GENT,
Tentoonstellingslaan 54.

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op
tegenspraak op 10 september 2013 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 29e kamer
(A.R. 12/439/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 1 oktober
2013,
- de neergelegde conclusies,
- het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, neergelegd ter griffie op 12 mei
2014 door advocaat-generaal J.-J. André,

- de replieken op dit schriftelijk advies, neergelegd ter griffie op 3 juni 2014 voor de heer V en op 4 juni en 5 juni 2014 voor Partena VZW,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 5 mei 2014, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar ministerie zijn schriftelijk advies ter griffie heeft neergelegd, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

I. Feiten en procedurevoorgaanden

De heer V (hierna de appellant genoemd) was zaakvoerder van de BVBA Garage V. in Sint-Pieters-Leeuw (hierna de BVBA genoemd) en heeft voor de jaren 1993 tot en met 2002 de vennootschapsbijdragen ten bedrage van 3.213,43 € niet betaald (stuk 6, bundel Partena).

Bij aangetekend schrijven van 15 december 1998 en 17 december 2001 werd de BVBA in gebreke gesteld voor de bijdragen voor de jaren 1992 tot en met 1998 (stukken 1 & 2, bundel Partena).

Naar aanleiding van het faillissement van de BVBA werd door Partena op 27 oktober 2003 een aangifte van schuldvordering ingediend (stuk 3, bundel Partena).

De falings werd afgesloten op 29 januari 2010 en aan Partena werd als bevoorrechte schuldeiser een dividend uitgekeerd ten bedrage van 1.044,69 €.

Bij aangetekend schrijven van 3 mei 2010 werd de appellant in gebreke gesteld om het saldo ten bedrage van 3.214,85 € te betalen.

Een dwangbevel van 9 december 2011 werd betekend op 21 december 2011.

Bij dagvaarding van 6 januari 2012 tekent de appellant verzet aan tegen het dwangbevel.

Met het bestreden vonnis wordt het verzet ontvankelijk, doch ongegrond verklaard en het dwangbevel van 9 december 2011, betekend op 21 december 2011, wordt bevestigd.

De eerste rechter ging ervan uit dat na aangifte van de schuldvordering in het faillissement de verjaring wordt geschorst tot de datum van afsluiting van het faillissement (29 januari 2010) en dit ten aanzien van alle hoofdelijke schuldenaars.

II. Grieven in hoger beroep

Volgens appellant kan de schorsing van de verjaring gedurende de afhandeling van de faling alleen gevolgen hebben ten aanzien van de gefailleerde schuldenaar, maar niet doorwerken ten aanzien van de andere hoofdelijk gehouden medeschuldenaars.

III. Beoordeling

a. Ontvankelijkheid

Er wordt geen betekening van het bestreden vonnis voorgelegd, zodat kan worden aangenomen dat het hoger beroep tijdig werd ingesteld. Het is teven regelmatig naar de vorm, zodat het ontvankelijk is.

b. Ten gronde

Appellant erkent dat hij, ingevolge artikel 98 van de wet van 30 december 1992, in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van de BVBA, in faling verklaard door de rechtbank van koophandel van Brussel op 1 oktober 2003, samen met de BVBA hoofdelijk aansprakelijk is tot betaling van de sociale zekerheidsbijdragen.

Evenmin wordt betwist dat op het ogenblik van de aangifte van schuldvordering, in de faling van de BVBA, de verjaring niet is ingetreden.

Het Hof van cassatie heeft in haar arresten van 30 mei 2002 en 19 januari 2009 geoordeeld dat het indienen van een schuldvordering door een schuldeiser in de faling van een hoofdelijke schuldenaar, de verjaring stuit ten aanzien van alle hoofdelijke schuldenaars, maar vanaf dan de verjaring enkel wordt geschorst tot de sluiting van het faillissement ten aanzien van de failliet verklaarde hoofdelijke schuldenaar.

Deze cassatiearresten zijn duidelijk en hebben betrekking op alle gevallen van hoofdelijke medeschuldenaars.

Het cassatiearrest van 13 november 1997 is niet van toepassing, nu appellant niet de gefailleerde is, maar wel de BVBA.

Ook het arrest van het Arbeidshof Gent van 9 november 2010, waar geïntimeerde naar verwijst, is niet relevant. Dit arrest betreft immers niet de doorwerking van de schorsing van de verjaring gedurende de afhandeling van de faling.

De verjaring van de vennootschapsbijdragen begon ten aanzien van appellant te lopen vanaf 28 oktober 2003, dag na de aangifte van schuldvordering van 27 oktober 2003 door de geïntimeerde in de faling van de BVBA (de onmogelijkheid tot invordering bestond alleen ten aanzien van de gefailleerde BVBA).

De door de vennootschappen jaarlijks verschuldigde forfaitaire bijdrage verjaart na 5 jaar, te rekenen vanaf 1 januari van het jaar dat volgt op het jaar waarvoor ze verschuldigd is.

Het aangetekend schrijven van geïntimeerde aan appellant van 3 mei 2010 was buiten deze bovenvermelde termijn en bijgevolg kon deze geen nieuwe stuitingsdaad uitmaken.

De vordering van geïntimeerde was wel degelijk verjaard op 21 december 2011, ogenblik van de betekening van het dwangbevel.

De redenering van de geïntimeerde kan niet worden gevolgd, nu de schuldeisers na de aangifte van hun schuldvordering in het faillissement, een declaratoir vonnis kunnen bekomen dat alleen uitvoerbaar is na de sluiting van het faillissement.

Het hoger beroep is ontvankelijk en gegrond.

Op grond van artikel 2 van het K.B. van 26 oktober 2007 bedraagt de basisrechtsplegingsvergoeding, dewelke in deze zaak toegepast dient te worden, 715 euro per aanleg.

Om deze redenen

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Gelet op het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, neergelegd ter griffie op 12 mei 2014 door advocaat-generaal J.-J. André, waarop repliek voor beide partijen,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Hervormt het bestreden vonnis en opnieuw recht doende,

Verklaart het dwangbevel van 9 december 2011, betekend op 21 december 2011, nietig waardoor de vordering tot betaling van de vennootschapsbijdragen ten belope van 3.213,43 euro verjaard is.

Veroordeelt de geïntimeerde tot de proceskosten van beide aanleggen overeenkomstig art. 1017, eerste lid, Ger. W.

Vereffent het bedrag van de proceskosten, in hoofde van de heer Van Belle begroot op 120,48 euro als kosten van dagvaarding, 715 euro als rechtsplegingsvergoeding voor de arbeidsrechtbank en 715 euro euro als rechtsplegingsvergoeding voor het arbeidshof.

Aldus gewezen en ondertekend door de negende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Beatrix CEULEMANS,
Lieven LENAERTS,
Anton VAN ASSCHE,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
kamervoorzitter,
raadsheer in sociale zaken, zelfstandige,
griffier.

Beatrix CEULEMANS;

Sven VAN DER HOEVEN;

Lieven LENAERTS

Anton VAN ASSCHE

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van maandag 1 september 2014 door:

Beatrix CEULEMANS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Beatrix CEULEMANS

Sven VAN DER HOEVEN

